

vilde være forsvarligt at kaste f. Eks. 60 Mill. Kr. pludselig ned over Nord-slesvig uden nogen Kontrol med, hvordan Pengene anvendtes, og om der egentlig var nogen Trang dertil. Jeg vil ikke tale paa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Vegne, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har tænkt sig en saadan Mulighed, jeg kan knap tro det; men for mit Vedkommende er der i alt Fald ikke Tale om, at man skulde bruge Statens Midler paa en saa letsindig Maade. Selvfølgelig maatte dette Spørgsmaal undersøges nøje; man maatte selvfølgelig ikke give Pengene fra sig, uden at man var blevet overbevist om, at der var Trang til dem, og at de blev anvendt paa forsvarlig Maade, og at der var Sikkerhed for Staten for at faa Pengene igen; men den Kontrol kunde da ogsaa føres. Formen kunde vel findes gennem Forhandlinger med vore Pengeinstitutter; og der kunde skaffes anden sagkyndig Assistance, saa jeg tror ikke, at Vanskelighederne ved at løse den Opgave vil være uovervindelige. Og det er desværre saaledes, at der let kan ske stor Skade nede hos os, hvis vi lader Forholdene gaa deres egen skæve Gang. Jeg beder derfor endnu en Gang indtrængende den højtærede Finansminister om at overveje denne Sag.

Ibsen: I Anledning af de Bemærkninger, som den højtærede Undervisningsminister fremsatte den 30. Oktober overfor de Udtalelser, jeg var fremkommet med om Købet af den Groothoff'ske Villa, vil jeg gerne sige et Par Ord om den højtærede Ministers Udtalelse: „Villaen ligger paa en Grund, der danner et Hjørne af Akademihaven, og som jeg maa indrømme egentlig burde tilhøre Akademiet. Villaen selv er desværre overordentlig stilløs, og det er ikke meget fristende at købe den. Den Plan for dens Anvendelse, der blev forelagt mig, har jeg tilbagevist“. Dertil maa jeg sige, at fordi Villaen er stilløs, er der ingen Grund til at lade være at købe den, naar der er Brug for den, og tilmed indrømmede den højtærede Minister jo, at den ligger paa en Grund, som egentlig burde tilhøre Akademiet, og at det vilde være rimeligt, at Akademiet fik den Grund. Jeg tillod mig at paavise, at hvis man vilde

bygge et helt nyt Alumnat — ogsaa den højtærede Minister var jo paa det rene med Nødvendigheden af et saadant —, vilde det blive betydelig dyrere end at købe den Groothoff'ske Villa og indrette et Alumnat deri. Det vil ikke være behageligt for Skolen og Opdragelsesanstalten, hvis denne Villa ikke bliver købt af Staten og der ikke bliver lavet noget Alumnat i den, men at den gaar over i privat Eje. Saa vidt jeg ved, paatænkes det i saa Fald at lave et Syge- og Rekonvalescenthjem dér. Akademiets Have er jo offentlig, og jeg tror, det vilde skabe megen Uhygge, hvis Skolens Elever skulde dele Skolens Grund med syge og Rekonvalescenter, som maaske blev kørt rundt i Sygestol. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om endnu en Gang at overveje Planen om at købe denne Grund, inden den pure forkastes. Saa vidt jeg kan se, har den højtærede Minister heller ikke i og for sig helt afvist det, men kun sagt: „Den Plan for dens Anvendelse, der blev forelagt mig, har jeg tilbagevist“. Men det kan jo være, at hermed kun er ment den Maade, hvorpaa Ombygningen skulde foretages. Provoceret af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard beklagede den højtærede Undervisningsminister sig over den elendige og stilløst udstyrede 5 Værelsers Lejlighed, som er anvist Ministeren som Bolig ved Sorø Akademi. Ja, jeg har aldrig sagt, at det var en stilfuld Bolig og heller ikke, som den højtærede Undervisningsminister sagde, talt om en overordentlig flot Ministerlejlighed, som skulde indrettes, hvis den Groothoff'ske Villa blev købt; det vilde efter min Mening være tilstrækkeligt, om der var et Par Værelser i al Beskedenhed til Raadighed, naar Undervisningsministeren kom til Sorø. En Institution som Sorø Akademi, hvis Midler ganske vist forvaltes af Staten, men hvortil dog ogsaa private Personer har givet ret betydelige Bidrag, maatte vel nok kunne have en Ministerbolig, lige saavel som der er en Bolig for Forstanderen for Herlufsholm. Den nuværende Forstander for Herlufsholm bebor neppe den Forstanderlejlighed, som dér er; men det er dog i Institutionens Interesse, at en Forstander, som ikke bor i dens umiddelbare Nærhed, kan komme derned og sætte sig ind i Forholdene. Og ved en saa velhavende Institution som Sorø Akademi vil